

[Ebba Strange]

ation, om andre stoffer var omfattet af den samme situation som vermikulit, og det har vi ikke kunnet få svar på. Så derfor har vi ingen bekymringer ved at fremsætte ændringsforslaget og stemme for dets vedtagelse. Vi er stadig væk modstandere af en generel dispensationsordning, så længe situationen i Sydafrika er så uafklaret, som tilfældet er, og også derfor anbefaler vi ændringsforslaget til vedtagelse.

Aage Brusgaard (FP):

Lad mig først sige, at vi er 100 pct. enige i regeringens lovforslag nr. L 145. Det står rent faktisk også at læse i vores betænkningsbidrag, så ingen kan være i tvivl om, at vi ønsker at støtte forslaget.

Nu er det imidlertid sådan, at før et forslag kan blive ophøjet til gældende lov, skal der være flertal for det. Forslaget her blev fremsat den 6. december 1991, altså for flere måneder siden. Det har altså ikke været muligt for regeringen at skaffe flertal for selve loven, selv om der har været ca. 3 måneder til det. Derfor er vi gået ind for at undersøge mulighederne for, at Skamol A/S kan få lov til at importere vermikulit, og SF's ændringsforslag giver denne mulighed. Det har ikke været muligt for regeringen at få S og SF og tilsyneladende heller ikke De Radikale til at stemme for det oprindelige lovforslag nr. L 145, og derfor siger vi, at 30 ansatte i en virksomhed på Mors skal ikke være katebald i et spil om egoisme herinde. Det er ganske enkelt derfor, vi siger ja.

I princippet er vi ligeglade, om et lovforslag eller ændringsforslag kommer fra SF eller fra De Konservative, bare det er det rigtige forslag, som opfylder de ønsker, der bliver fremlagt. Det gør ændringsforslaget fra SF; derfor har vi altså indtaget den holdning, at vi siger ja, men vi har også klart understreget i betænkningen, at vi principielt er enige i, at vi skal nå frem til en generel ophævelse af forbudet mod handel med Sydafrika.

Jeg vil også godt lige nævne en avisartikel, jeg har klippet ud; jeg har mange, men denne er fra Erhvervsbladet, og den går helt tilbage til den 21. juni 1991, er altså næsten et år gammel. Den har overskriften »Skamol-fabrik flyttes måske til Tyskland«, og så nævner man alle de gode ting, regeringen vil gøre for at forhindre, at den flytter til Tyskland. Men til trods for, at der er gået 9 måneder siden da, er det

ikke lykkedes for regeringen at skaffe Skamol A/S den nødvendige dispensation, før man nu beslutter at fremsætte dette lovforslag.

Så vil jeg også godt sige – både til udenrigsministeren og til de ordførere, der var meget harme over, at vi ville støtte en særlov – at det bliver jo interessant, når vi kommer til næste punkt på dagsordenen, der drejer sig om lovforslag nr. L 211. Der står godt nok i betænkningensbidraget, at regeringen vil stemme imod, men hvis den er så forarget og harmfuld over særlove, må den jo gå af. Man må gøre denne sag til et kabinetsspørgsmål og sige: Det her kan vi ikke acceptere, vi må udskrive valg på ting, der er os så inderligt imod.

Når vi støtter SF's forslag, skyldes det ganske enkelt, at alle partier her i Folketinget har sagt, at Skamol A/S skal have lov til at importere vermikulit. At man ikke har kunnet finde en løsning, selv om der er gået flere måneder, forstår vi ikke; derfor stemmer vi ganske enkelt for SF's forslag, og så er vi faktisk færdige med det pjat. Og vi håber, at hvis andre virksomheder kommer i samme situation og mangler en vare, vil der også blive flertal for at give dispensation her, indtil det generelle forbud mod handel med Sydafrika kan ophæves.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Hvorfra ved hr. Aage Brusgaard, at der ikke ville være flertal for regeringens forslag ved tredjebehandlingen? Der er faktisk tale om, at hvis Fremskridtspartiet havde fulgt sin overbevisning og stemt imod ændringsforslaget, ville der være flertal for regeringens forslag. Og eftersom i hvert fald Socialdemokratiet jo har gjort meget ud af at sige, at man ville redde Skamol A/S og faktisk heller ikke vil give mulighed for dispensation for flere virksomheder, end man selv ønsker i Udenrigsudvalget, ville Socialdemokratiet jo helt logisk være nødt til at stemme for forslaget ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Fru Hanne Severinsen spørger, hvorfra jeg kan vide, at der ikke ville være flertal ved tredjebehandlingen. Det kan jeg slet ikke vide. Jeg kan godt lide at spille kort, men jeg bryder mig